

SUHTAUTUMISESTA LIKVIDAATTORUUTEEN JA YHTENÄISYYDESTÄ

TEESIT

1. 4-vuotinen taistelu likvidaattoruutta vastaan.
Puolueen antama määritelmä likvidaattoruudesta *joulukuussa* 1908. Likvidaattoruuden tuomitseminen — ei legaalisesta toiminnasta, vaan puolueen hajottamisesta. Antilikvidaattoruuden voitto legaalisella areenalla vuonna 1912 („*P r a v d a*” ja vaalit).
2. Likvidaattorien toimeenpanema kahtiajako. Likvidaattorit erkaantuneet puolueesta. Heidän aloiteryhmänsä ovat kahtiajakaantumisen tuote ja ilmaus.
3. Vuoden 1912 elokuun konferenssi oli kokoonpanoltaan puoluevastainen, kuten jopa sovittelijainkin täytyi tunnustaa.
Sietämätöntä on, että ulkomaiset pikku ryhmät, joilla ei ole minkään Venäjällä toimivan sosialidemokraattisen järjestön suoranaisia valtuuksia ja jotka eivät toimi sopusoinnussa sen kanssa, esiintyvät sosialidemokraattisen puolueen nimessä.
4. Elokuun konferenssin päätöslauselmille liikkeen tärkeimmistä kysymyksistä ja ennen kaikkea peruskysymyksestä, illegaalisen puolueen täydellisestä ja vilpittömästä tunnustamisesta on ominaista — mahdollisimman lievästi sanoen — „diplomatia”, s.o. niissä vältetään antamasta suoraa vastausta kysymykseen. Todellisuudessa ne ovat likvidaattorilaisia päätöslauselmia.
5. Likvidaattoriryhmän poliittinen käyttäytyminen „Nasha Zarjassa” ja „Lutshissa” konferenssin (elokuussa pidetyn) jälkeen osoitti, että tämä ryhmä on epäilemättä puoluevastainen, mikä ilmeni (a) julkisen puolueen propagoimisena; (b) „maanalaisuuden” pilkkaamisena

legaalisisessa lehdistössä; (c) taisteluna vallankumouksellisia lakkoja ja yleensä vallankumouksellista joukko-taistelua vastaan.

Tarvitaan päättävää taistelua tätä ryhmää, puoluevastaista ryhmää, vastaan.

6. Yhtenäisyyden julistaminen legaalisisessa lehdistössä, jossa kierretään ja hämätään asian olemus, nimittäin: kysymys illegaalisen puolueen *todellisesta tunnustamisesta* on työläisten pettämistä.
7. Ehdottoman välttämätöntä on, että illegaalisen järjestön kaikki virtaukset ja suuntavivahteet ovat yhtenäisiä. Tähän yhtenäisyyteen kehottaminen.

Kirjoitettu joulukuussa 1912

*Julkaistu ensi kerran v. 1939
aikakauslehdessä „Bolshevik“ № 1*

*Julkaistaan
käsikirjoliituksen mukaan*

